

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 14P/105/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114231975
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Tomašovičová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114231975.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní vedenom pred sudkyňou Mgr. Andreou Tomašovičovou, vo veci starostlivosti súdu o maloletého O. X., nar. X.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov: Z. X., nar. XX.X.XXXX, bytom O. X., N. XXX/XX, zastúp. JUDr. Gabrielom Stanislavským, advokátom, Trnava, Hlavná 29, a S. X., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX, o zníženie výživného, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh na zníženie výživného zamietla.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec maloletého dieťaťa sa svojim návrhom doručeným súdu dňa 16.12.2014 domáhal zníženia výživovacej povinnosti voči dieťaťu z doteraz určenej sumy 90 eur na sumu 60 eur mesačne spätne od 15.4.2014, pretože v súčasnej dobe nie je v jeho možnostiach platiť výživné v doterajšej výške.

Matka s návrhom na zníženie výživného nesúhlasila.

Kolíznym opatrovníkom odporučil súdu návrh otca na zníženie výživného zamietnuť vzhľadom k tomu, že zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s potvrdením o pracovnom príjme otca a matky dieťaťa, s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 13P/9/2013 a zistil nasledovný skutkový stav veci.

Otec žiadal o zníženie doterajšej výšky výživného na dieťa vo výške 90 eur na sumu 60 eur mesačne s odôvodnením, že v súčasnej dobe nie je vzhľadom na svoj príjem schopný platiť výživné v stanovenej výške. Naposledy bolo výživné na maloletého O. určené rozhodnutím Okresného súdu Trnava č.k. 13P/9/2013-28 zo dňa 15.4.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 10CoP/47/2013-91 právoplatným dňa 7.4.2014, ktorým bola výška výživného určená okresným súdom zmenená na sumu 90 eur s povinnosťou platiť výživné v tejto výške od 1.9.2013. Zmenu pomerov, odôvodňujúcu zníženie výživného otec videl v tom, že od posledného rozhodovania o výžive voči maloletému O., bol nútený podať si návrh na úpravu práv a povinností voči svojmu ďalšiemu dieťaťu,

D. H. nar. XX.X.XXXX, s matkou ktorej v čase rozhodovania žil v spoločnej domácnosti a preto súdnym rozhodnutím výživné na D. určené nemal. Nakoľko mu pri rozhodovaní o výživnom na O. nebola súdom zohľadnená táto jeho ďalšia vyživovacia povinnosť, po ukončení spolužitia s matkou D., si dňa 15.4.2014 podal návrh na určenie výživného voči D. na súde. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 20P/96/2014, pričom rozsudok vyhlásený vo veci, doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. Otec dieťaťa je zamestnaný v spoločnosti P. S. a.s. S., a v čase posledného rozhodovania dosahoval pracovný príjem vo výške porovnateľnej s jeho terajším príjmom. Okrem maloletého O. má vyživovaciu povinnosť aj voči maloletej D. H., nar. XX.X.XXXX. V čase posledného rozhodovania o výživnom na O., žil v spoločnej domácnosti s matkou maloletej D., a to do apríla 2014. Žili v rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve jeho otca, a v ktorom býva sám aj naďalej. Má výdavky v súvislosti s bývaním na plyn vo výške 100 eur, preddavok na elektrinu 24,65 eur mesačne, a štvrťročne platí vodu okolo 12,65 eur a stočné 25 eur. Svojmu otcovi platí nájomné vo výške 200 eur, ktorý výdavok však súdu preukázať nevedel. Na maloletú D. platí výživné v sume 100 eur mesačne a sumou 30 eur spláca zročné výživné. Matke maloletého O. platil výživné v sume 90 eur do novembra 2014, a od decembra 2014 platil výživné len vo výške 60 eur mesačne. K zmene pomerov podľa jeho názoru došlo v apríli 2014 ukončením spolužitia, ktoré viedol s G. H. a s maloletou D., po skončení ktorého si dňa 15.4.2014 podal návrh na určenie výživného na D.. Z toho dôvodu sa zníženia výživného domáha práve odo dňa podania tohto návrhu.

Matka dieťaťa uviedla, že maloletý O. je v súčasnej dobe študentom 2. ročníka Strednej odbornej školy elektrotechnickej so sídlom v Y.. Najvyššie výdavky v súvislosti s jeho výživou má na oblečenie a stravu, pretože je vo vývoji a rastie. Na začiatku školského roka mu bolo potrebné zabezpečiť oblečenie na prax v hodnote 50 eur, čo predstavovalo jednorazový výdavok, rovnako ako aj poplatok ZRPŠ 20 eur. Dieťa sa stravuje doma, a ďalšie výdavky sú na výlety a exkurzie v rámci školy približne vo výške 15-20 eur za školský rok, okrem toho mu dáva aj vreckové. Dosahuje pracovný príjem vo výške okolo 594 eur mesačne, okrem pracovného príjmu iný príjem nemá. Vyživovaciu povinnosť má len voči O., na ktorého poberá rodinné prídavky 23,52 eur. Spolu s dieťaťom bývajú v rodinnom dome, ktorý má vo výlučnom vlastníctve, spoločnú domácnosť nevedie s nikým.

Právny zástupca matky navrhol zamietnuť návrh v celom rozsahu s odôvodnením, že Krajský súd v Trnave, rozsudkom ktorého bola naposledy zmenená výška výživného na O., veľmi objektívne zistil rozhodujúce skutočnosti, ktorými následne zdôvodnil určenie výživného vo výške 90 eur od 1.9.2013. Zároveň poukázal na záver rozhodnutia krajského súdu, kde bolo skonštatované, že toto rozhodnutie by inak po dobu najbližších 3 rokov malo zabezpečiť maloletému štandard. Vo veci nedošlo k takým podstatným zmenám u rodičov, aby boli dané dôvody na zníženie výživného tak, ako sa toho otec dožaduje.

Z potvrdenia spoločnosti P. S. a.s. S. súd zistil, že otec dieťaťa dosiahol v roku 2013 čistý mesačný príjem vo výške 693,57 eur. V roku 2014 dosiahol čistý mesačný príjem vo výške 683,29 eur.

Z potvrdenia spoločnosti S. s.r.o. O. H. súd zistil, že matka dieťaťa je v ich spoločnosti zamestnaná od 17.9.2014 a dosahuje čistý mesačný príjem vo výške 594,06 eur.

Podľa § 62 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 78 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Z dokazovania vykonaného výsluchom účastníkov konania a listinnými dokladmi mal súd preukázané, že výživné na maloletého O. bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 13P/9/2013-28 zo dňa 15.4.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 10CoP/47/2013-91 zo dňa 19.2.2014 právoplatným dňa 7.4.2014, ktorým bola výška výživného pôvodne určená okresným súdom zmenená na sumu 90 eur, s povinnosťou platiť výživné v tejto výške od 1.9.2013. V čase posledného rozhodovania boli obaja rodičia dieťaťa zamestnaní, matka dosahovala pracovný príjem v priemernej výške 435,58 eur mesačne v čistom, a otec dosahoval čistý mesačný príjem vo výške 693,56 eur. Matka okrem pracovného príjmu poberala aj rodinné prídavky, ďalšiu vyživovaciu povinnosť okrem O. nemala. Otec mal vyživovaciu povinnosť aj voči maloletej D. H. nar. XX.X.XXXX, s matkou ktorej žil v spoločnej domácnosti. O. bol žiakom 1. ročníka strednej odbornej školy, a výdavky v súvislosti s jeho výživou boli v bežnej výške.

V súčasnej dobe sú rodičia maloletého dieťaťa taktiež zamestnaní, matka dosahuje pracovný príjem vo výške 594,06 eur v čistom a pobera rodinné prídavky vo výške 23,52 eur mesačne. Ďalší príjem nemá, spoločnú domácnosť nevedie s nikým, a rovnako nemá ani ďalšiu vyživovaciu povinnosť okrem O.. Otec je taktiež zamestnaný s priemerným príjmom vo výške 683,29 eur mesačne. Ďalší príjem nemá. Aj naďalej má vyživovaciu povinnosť voči maloletej D. H., voči ktorej mu doposiaľ bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 100 eur mesačne, pričom rozsudok súdu zatiaľ právoplatný nie je. Nebýva s nikým v spoločnej domácnosti. O. študuje na Strednej odbornej škole elektrotechnickej so sídlom v Y. kde ukončil 2. ročník, a tým sa pripravuje na svoje budúce povolanie.

Po vykonanom dokazovaní mal súd preukázané, že v súčasnej dobe nie je dôvod na zníženie vyživovacej povinnosti otca voči maloletému O.. Porovnaním pomerov, ktoré boli rozhodné pre určenie výživného na dieťa v čase posledného rozhodovania, keď Krajský súd Trnava zmenil prvostupňový rozsudok a určil vyživovaciu povinnosť otca vo výške 90 eur, s pomermi ktoré sú na strane výživou povinných rodičov a maloletého dieťaťa v súčasnej dobe, dospel súd k záveru, že k žiadnej takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala potrebu meniť výšku výživného, nedošlo. Príjem otca v súčasnej dobe je porovnateľný s tým, ktorý dosahoval v čase posledného rozhodovania súdu o výške výživného. Nie je pravdivé tvrdenie otca, že v čase určenia mu výživného 90 eur mesačne, súd nezohľadnil jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletej Eme len preto, že s jej matkou v tej dobe žil v spoločnej domácnosti. Ako je zrejmé z rozhodnutia krajského súdu, touto skutočnosťou sa súd zaoberal, v čase jeho rozhodovania mu bola známa, a teda ju pri svojom rozhodovaní aj zohľadnil. Okrem toho, že otec ukončil spolužitie s matkou maloletej D., súd nevidel žiadnu zmenu v terajších pomeroch otca dieťaťa, čo však nie je takou zmenou, ktorá by odôvodňovala aj zmenu výživného voči O.. Otec má celkové výdavky na bývanie vo výške 137,08 eur mesačne (100 eur plyn mesačne, 24,65 eur elektrina mesačne, 12,65 eur voda štvrťročne, 25 eur stočné štvrťročne, čo spolu voda a stočné predstavuje sumu 12,52 eur mesačne), teda výdavky ktoré mal aj v čase posledného rozhodovania súdu. Okrem toho platí výživné na D. 100 eur a výživné na Dávida 90 eur. Pokiaľ ide o platenie nájomného 200 eur svojmu otcovi, tento výdavok súdu žiadnym dokladom nepreukázal, teda naň súd prihliadnuť ani nemohol. Nebolo postačujúce predloženie len nájomnej zmluvy, keďže sa jedná o bežný typ zmluvy, navyše uzavretý s rodičom otca dieťaťa, takže v takomto prípade bolo potrebné preukázať súdu vynaloženie tohto výdavku iným, dôveryhodným a hlavne preskúmateľným spôsobom.

Z týchto vyššie uvedených dôvodov súd neznížil výživné na O., a to s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia, a na vyššie opísaný skutkový stav, ktorý mal súd v priebehu konania preukázaný, keď zistil, že na strane výživou povinného otca nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala rozhodnutie o znížení výživného. Súd nevidel dôvod na zníženie vyživovacej povinnosti otca aj z toho dôvodu, že takéto rozhodnutie by nebolo v záujme dieťaťa, a bolo by tým ohrozené zabezpečenie jeho ďalšej riadnej výživy. V súčasnej dobe výška výživného na O. spolu s rodinnými prídavkami ktoré na

neho poberá matka, ako aj spolu s výživným zo strany matky, je postačujúca na jeho výživu, a to s prihliadnutím na jeho potreby a vek.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný, a preto ho súd zamietol v celom rozsahu.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku s poukazom na to, že pre konania ktoré môže súd začať aj bez návrhu, platí pri rozhodovaní o náhrade trov konania zásada, na základe ktorej žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu jeho trov. Táto zásada pritom platí absolútne, teda nie je možné v týchto konaniach použiť pri rozhodovaní o náhrade trov konania s poukazom na úspech účastníkov v konaní, žiadne z ustanovení § 142 alebo § 143 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.